

Будні Радована III

Лариса Іванишина

Сергій Калантай, Андрій Романій у виставі **«Радован третій»** за п'єсою Душана Ковачевича. Режисер Юрій Одинокій. Національний театр ім. Івана Франка.

В Національному театрі ім. Івана Франка на камерній сцені ім. Сергія Данченка – прем'єра вистави «Радован III» за мотивами класика сербської літератури Душана Ковачевича, написаної 1973 року в жанрі театру абсурду або «чорної комедії». Мені випало переглянути її 19 грудня і про неї та її акторський склад ітиметься.

Той, хто пам'ятає фільми Еміра Кустуриці, що виходили у 1990-х, відразу пізнає цей світ безумного карнавалу життя, що не припиняється ні на мить, де стрілянина між ворогуючими сторонами в якийсь момент змінюється спільною розвагою. Тут – переглядом чергової серії безкінечного серіалу-бойовика з героєм Джорджем. І ця пізнаваність не випадкова, адже саме Душан Ковачевич, автор 22 п'єс, написав сценарій знаменитого фільму «Андеграунд» (1995). Комедії цього серба – письменника і дипломата – перекладені 17-ма мовами. Можливо, я помиляюсь, але, мабуть, це вперше його комедія потрапила на українську сцену. Як саме потрапила, ми не знаємо, але можна привітати постановника Юрія Одинокого, і весь творчий колектив, що працював над виставою, з відкриттям невідомого в нас імені та успішним втіленням на сцені непростого жанру ексцентричної комедії.

У виставі кілька акторських складів. Серед акторських робіт прем'єри 19 грудня важко назвати найвиразнішу, бо такими є всі, але почати слід з головної ролі: чудово, що був задіяний комедійний актор Андрій Романій – у його творчому багажі чимало блискучих перемог у жанрі комедії, й тут він на місці і, що характерно, впізнаєш його тільки в кінці вистави, настільки серйозне зовнішнє перевтілення. Особливе зачудування виникає, коли Радован III, цей пересічний мешканець панельного будинку, що постійно

«Радован третій» за п'єсою Душана Ковачевича

Режисер Юрій Одинокій

Художник Олександр Друганов

Балетмейстер Ольга Семьошкіна

Хормейстер Сусанна Карпенко

Актори: Андрій Романій, Петро Нікітін, Інна Капінос, Світлана Прус, Наталія Ярошенко, Тетяна Кришталь, Марія Рудинська, Анастасія Рула, Анастасія Добриніна, Анастасія Чумаченко, Наталія Калантай, Василь Баша, Сергій Калантай та ін.

Світлана Прус, Андрій Романій, Тетяна Кришталь у виставі.

воює зі своїми сусідами Вілотичами, поважно вимовляє «мій народ», намагаючись видати себе за когось значного. Вразив комедійний талант упізнаваного за численними серіалами-близнюками Сергія Калантая – його Станіслав, серйозний і рішучий батько дружини Радована, кумедний, саме завдяки акторській майстерності. Взагалі, всі актори купаються в ролях – і Світлана Прус в ролі дружини Радована, й Іван Шаран, який дуже органічний в ролі її дядька Васілія, про якого Станіслав постійно каже, що він загинув на війні, і тепер Васілій сам не знає, живий він чи мертвий. І, як завжди, вписався у жанр Володимир Ніколаєнко зі своїм неповторним голосом – хоч роль кельнера і не головна, але також яскрава. Не менш виразний характер втілила Наталя Калантай у ролі Катіци – дівчини, що носить зброю і перебуває в постійній бойовій готовності. Серед цієї колекції гротескних персонажів зворушлива пара закоханих (Георгіна – Тетяна Кришталь і Оленьок – Михайло Дадалев) – єдині, кого не охопила тотальне безумство, мабуть, тому, що закохані. Крім того, поезія, яку читає сам автор – «полонений» Оленьок, сприяє надії, що світ ще не остаточно збожеволів.

Вистава театру абсурду, яка і лексичними, й артистичними засобами викликає сміх, дуже потрібна глядачам. І не для того, щоб відволікти його від невеселих реалій життя, а для того, щоб на ті реалії подивитися крізь призму цього абсурду. Й подумати, що з цим робити? А ще згадати сакральне гоголівське: «Над ким смієтесь?»...